

LỄ THẬT VỀ CHÂN ĐÈN BẢY NGỌN

Bài 4

Xuất Ê-díp-tô ký 25:31-39: Người cũng hãy làm chân đèn bằng vàng ròng. Cái chân, cái thân, cái đài, cái bầu cùng cái hoa của đèn đều làm bằng vàng đánh giát. Hai bên thân đèn sẽ có sáu nhánh nứt ra, ba nhánh ở bên này và ba nhánh ở bên kia. Trong sáu nhánh nứt ra trên chân đèn, mỗi nhánh đều sẽ có ba cái đài hình như hột hạnh nhân cùng bầu và hoa. Trên thân chân đèn, lại cũng sẽ có bốn cái đài hình hột hạnh nhân, bầu và hoa. Trong sáu nhánh từ thân chân đèn nứt ra, hễ cứ mỗi hai nhánh thì dưới có một cái bầu. Bầu cùng nhánh của chân đèn đều bằng vàng ròng nguyên miếng đánh giát. Người cũng hãy làm bảy cái thép đèn, đặng hễ khi thấp thì chiếu trước chân đèn. Kéo bắt tim cùng đồ đựng tàn đèn cũng sẽ bằng vàng ròng. Người ta sẽ dùng một ta láng vàng ròng làm chân đèn này và các đồ phụ tùng của chân đèn.

Bài trước chúng ta đã học về ý nghĩa của thân đèn, bài hôm nay chúng ta sẽ học tiếp về ý nghĩa của sáu nhánh được mọc ra từ thân của đèn.

Chữ **nhánh** được chép trong đoạn Kinh-thánh này đó là chữ **קנה**- **Qaneh**, số 7070 ra từ chữ **קנה**- **Qanah**, số 7069 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **Nhành cây, Để tiếp nhận, để giành được, đạt được, thu được, kiếm được, nhận được, để tạo ra, gây ra, để chiếm hữu, để mua.**

Trong mô hình của một cái cây với các nhánh (*cành cây*) của cây, chúng ta có thể thấy rõ công việc của Đức Chúa Trời thật diệu kỳ, vì tất cả các loài cây xanh mọc trên đất này đều không chỉ được nuôi bằng các chất dinh dưỡng ra từ đất mà chúng còn phải sống nhờ ánh sáng của mặt trời và các tác động của không khí như gió, nhiệt độ và nước mưa cùng sương móc nữa.

Đức Chúa Trời đã tạo ra rất nhiều loại cây và phần lớn các loài cây từ thân mềm đến thân cứng đều có lá mang màu xanh lục đặc trưng được gọi là diệp lục. Diệp là lá, lục là màu xanh lá cây.

Các loại rong, rêu, tảo không có thân thì chúng cũng có màu diệp lục, còn các loài rau, cỏ, cây ăn trái, cây thân gỗ có các nhánh thì lá của chúng cũng có màu xanh này, ngoại trừ một số rất ít lá có màu khác, còn lại đều có màu xanh diệp lục. Tác dụng của chất diệp lục là tiếp nhận ánh sáng của mặt trời đặc biệt là màu xanh dương (*xanh da trời*) và màu đỏ. Các chất diệp lục đó có tác dụng rất quan trọng đối với sự sống của loài người vì nó giúp cho hệ thống tạo máu, thẩm thấu Oxyzen cũng như Carbonic và đào thải chất độc ra khỏi cơ thể, vì thế cho nên Đức Chúa Trời đã ban các thứ rau cỏ xanh làm lương thực cho loài người và các loài động vật trên đất này.

Sáng thế ký 1:28-31: **Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy đầy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Này, ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hột mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hột giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đặng dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.**

Các nhánh của cây phải mọc ra, vươn ra để tiếp nhận ánh sáng mặt trời và các tác động của không gian cho sự sống và phát triển của cây. Gió tác động đến các nhánh và đến thân cây giúp cho cây được dẻo, đàn hồi và cứng hơn cho các thớ gỗ thân cây, vì thế cho nên với các loài cây thân gỗ mọc trong rừng rậm thường phát triển chiều cao nhanh hơn để cố chiếm được ánh sáng cho chính nó.

Loài người được ví là cây của Đức Chúa Trời trồng trong vườn của Ngài vậy, cũng cần phải có sự phát triển các nhánh cho sự sống mình vậy.

Người Việt Nam có câu: **đi một đỗi đường, học một sàng khôn**. Nghĩa là người ta cần phải phát triển trí tuệ của mình cho được gia thêm sự hiểu biết về cuộc sống của loài người. Các giác quan của người ta cũng giống như các nhánh của cây vậy, luôn sẵn sàng tiếp nhận các thông tin thuộc về bản năng của mỗi giác quan để phân tích, giúp cho trí khôn của người ta nhận biết những sự đang xảy ra chung quanh mình.

Sự phát triển của các nhánh liên quan trực tiếp đến sức sống của cây thể nào, thì đối với tin Chúa cũng vậy, nếu người tin Chúa không sử dụng các khả năng mà Đức Chúa Trời đã ban cho mình mà tiếp nhận lấy sự sáng thật của Đức Chúa Trời để nuôi dưỡng tâm linh mình (*là cây của Đức Chúa Trời*) thì khi người ấy

gặp dông bão (là những sự thử thách thuộc linh), người ấy sẽ không đủ sức để vượt qua.

Chúa Jêsus đã phán: **Ta là gốc nho thật, Cha ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tĩa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì lời ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong ta, thì ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ trong ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy.** (Giăng 15:1-6)

Để các nhánh có thể kết quả được, điều quan trọng nhất là phải gắn liền với gốc mà nó được sanh ra. Tiếp nữa là nhánh phải vươn ra để tiếp nhận ánh sáng của mặt trời (**bóng về Lời của Đức Chúa Trời**). Sức nóng và cường độ sáng của ánh mặt trời (**những sự thử thách mà mọi người tyc phải trải qua**) sẽ kích thích các nhánh ra bông và nhờ ánh sáng của mặt trời mà các loài côn trùng phát hiện ra bông để giúp thụ phấn cho bông để tạo ra trái. Năng và gió cũng tác động cho việc thụ phấn của các bông cho quá trình tạo trái và giúp cho trái được vững trên cuống nó cho tới khi chín và được người ta hái.

Sự vươn ra của các nhánh đồng nghĩa với việc các nhánh đó phải chịu các lực tác động của nắng, gió, mưa, nhiệt độ, là bóng của những sự hoạn nạn, thử thách trong môi trường sống của người tin Chúa vậy.

Chúa Jêsus đã phán: **Kìa, ta sai các người đi khác nào như chiên vào giữa bầy muông sói. Vậy, hãy khôn khéo như rắn, đơn sơ như chim bồ câu. Hãy coi chừng người ta; vì họ sẽ nộp các người trước tòa án, đánh đòn các người trong nhà hội; lại vì cơ ta mà các người sẽ bị giải đến trước mặt các quan tổng đốc và các vua, để làm chứng trước mặt họ và các dân ngoại. Song khi họ sẽ đem nộp các người, thì chớ lo về cách nói làm sao, hoặc nói lời gì; vì những lời đáng nói sẽ chỉ cho các người chính trong giờ đó. Ấy chẳng phải tự các người nói đâu, song là Thánh-Linh của Cha các người sẽ từ trong lòng các người nói ra.** (Ma-thi-ơ 10:16-20)

Sự vươn ra của các nhánh ban đầu là để hứng chịu, nhưng sau những sự hứng chịu đó là sự thu được, nhận được, giành được và đạt được những sự mà nó cần phải tạo ra, đó là các trái.

Trái mà Chúa Jêsus muốn những người tin Ngài phải sanh ra cho Nước Đức Chúa Trời đó là gì?

Ma-thi-ơ 5:14-16: Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đặng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.

Sự sáng mà người tin Chúa phải tỏ ra đó không phải chỉ đơn thuần là công bố Lời của Đức Chúa Trời qua môi miệng mình, nhưng là sự làm chứng cho Đức Chúa Jêsus Christ, là làm chứng về sự sống lại và sự sống đời đời của Đức Chúa Jêsus Christ, là sự đã được ứng nghiệm trước hết trên chính Ngài và cho hết thấy những người thật lòng tin Ngài và làm theo Lời của Ngài, trong đó có chính người làm chứng.

Tại sao lại nói sự sáng mà người tin Chúa phải tỏ ra đó là sự làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ?

Giăng 1:1-5: Ban đầu có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Ban đầu Ngài ở cùng Đức Chúa Trời. Muôn vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài. Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự sáng.

Trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống đó chính là sự sáng của loài người, nghĩa là của tâm linh loài người. Tâm linh của loài người là một ngọn đèn của Đức Giê-hô-va, như Kinh-thánh đã chép:

Châm ngôn 20:27: Linh tánh loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-hô-va, dò thấu các nơi ẩn bí của lòng.

Chúa Jêsus đã phán về chính Ngài là sự sáng của thế gian: **Đức Chúa Jêsus lại cất tiếng phán cùng chúng rằng: Ta là sự sáng của thế gian; người nào theo ta, chẳng đi trong nơi tối tăm, nhưng có ánh sáng của sự sống.** (Giăng 8:12)

Giăng 9:5: Đang khi ta còn ở thế gian, ta là sự sáng của thế gian.

Loài người xác thịt trong thế gian này không thể nhận biết được sự sáng mà Chúa Jêsus đã phán đó là chỉ về chính Ngài, nhưng những người tin Chúa thì phải biết sự sáng thật đó là Luật pháp công bình mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người và Luật pháp đó chính là con đường duy nhất dắt đưa những người nào tin và bước đi trên con đường đó để đến được sự sống đời đời. Con đường cùng tất cả các điều kiện thuộc về con đường đó chính là sự sáng thật mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán chỉ về chính Ngài.

Gọi sự sống là sự sáng vì muôn vật đều cần phải có sự sáng để duy trì sự sống thể nào thì khi loài người đã bị phán xét vào sự chết bởi cơ không vâng phục Lời của Đức Chúa Trời (*nghĩa là không chịu đi theo con đường của sự sống nên bị phán xét vào sự chết*) thì cũng một nguyên tắc đó, nếu loài người tin và vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời thì sự vâng phục đó chính là sự bước đi trong sự sáng của Đức Chúa Trời vậy, người đó sẽ đến được với sự sống đời đời (*nếu người đó trung thành với Lời của Đức Chúa Trời, không đi dạo hai hàng, không chối bỏ Lời của Đức Chúa Trời*).

Lời của Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống là sự sáng của loài người và như vậy, chúng ta có thể nói rằng Lời của Đức Chúa Trời là sự sáng thật, đến thế gian này để soi sáng (*chiếu ánh sáng thật*) mọi người để chỉ cho loài người biết con đường của sự sống.

Chúa Jêsus đã đến thế gian này để làm chứng cho Lẽ thật nghĩa là Ngài làm chứng về Đức Chúa Cha, Đấng đã tạo nên muôn vật trong vũ trụ, trên thiên đàng cùng muôn vật trên trái đất này và loài người trên trái đất này là con cái của Đức Chúa Trời, Cha của muôn loài.

Tại sao Đức Chúa Jêsus Christ phải đến thế gian này để làm chứng về điều đó khi mà Đức Chúa Trời đã chọn riêng cho Ngài một dân tộc và ban luật pháp công bình của Ngài cho dân đó để qua dân đó mà thế gian nhận biết Đức Chúa Trời?

Khi Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, Đức Chúa Trời đã phán rõ cho họ biết các điều kiện để họ sẽ nhờ đó mà thật sự là một dân thánh, là một nước thầy tế lễ cho Ngài, đó là nếu họ vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài và vâng theo tiếng phán của Ngài, thì họ sẽ nhờ Lời của Ngài mà được sự sống lại, sự sống thành công, sự sống mạnh mẽ, thịnh vượng và được sự sống đời đời.

Dân Y-sơ-ra-ên đã không chú ý vào các Lời mà Đức Giê-hô-va đã phán với họ, mà họ chỉ mong sao sớm được vào nhận lấy xứ đơm sữa và mật mà thôi, vì thế cho nên họ đã không nhận được sức mới cho tâm linh của họ và khi mà xác thịt của họ đã nhận được những sự mà xác thịt của họ mong muốn, thì bấy giờ họ liền bỏ Lời của Đức Chúa Trời mà sa vào tội lỗi và sự chết.

Kinh-thánh chép: **Chim hạc giữa khoảng không tự biết các mùa nhất định cho nó; chim cu, chim yến, chim nhạn, giữ kỳ đời chỗ ở. Nhưng dân ta chẳng biết luật pháp của Đức Giê-hô-va! Sao các người nói được rằng: Chúng ta là khôn sáng, có luật pháp Đức Giê-hô-va ở với chúng ta? Nhưng, này, ngọn bút giả dối của bọn thông giáo đã làm cho luật pháp ấy ra sự nói dối!** (Giê-rê-mi 8:7-8)

Quyền phép của sự sáng thật có trong Lời của Đức Chúa Trời đã không được nhận biết trong dân Y-sơ-ra-ên vì cơ những người giữ chức vụ giảng dạy luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên đã không hiểu biết và không tin rằng trong luật pháp vẫn tự mà Đức Chúa Trời đã ban cho họ đó có quyền phép làm sống lại tâm linh của người ta và luật pháp đó chính là con đường của sự sống đời đời. Họ đã cho rằng vẫn tự bao giờ cũng là vẫn tự và người ta đã bỏ qua Lời mà Đức Chúa Trời đã phán trực tiếp với họ tại núi Si-na-i.

Lê-vi ký 18:4-5: Các người hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp ta đặt noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.

Chúa Jêsus đã đến và Ngài mang lấy một thân thể như thân thể của loài người chúng ta và dùng chính cuộc đời của Ngài để làm chứng về quyền phép mà Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên trong ngày Ngài ban luật pháp cho họ tại núi Si-na-i đó là hoàn toàn chính xác và đúng như Đức Chúa Trời đã hứa.

Các môn đồ được Chúa Jêsus gọi theo Ngài là những chứng nhân sống về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời đã khiến Đức Chúa Jêsus sống lại và Chúa Jêsus cũng đã cho các môn đồ của Ngài một cơ hội tốt nhất để chứng kiến quyền phép của Lời của Đức Chúa Trời đã ứng nghiệm như Lời Ngài đã phán và được chép trong Kinh-thánh và Chúa Jêsus cũng đã mách bảo cho các môn đồ của Ngài biết Lẽ thật này rằng:

Giăng 15:9-11: Như Cha đã yêu thương ta thể nào, ta cũng yêu thương các người thể ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài.

Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.

Các nhánh của Chân đèn bảy ngọn này phải được mọc ra từ chính Thân của đèn, nghĩa là được sanh ra từ thân đèn cũng như các nhánh của cây phải mọc ra, sanh ra từ thân của cây vậy. Chúa Jêsus là gốc nho thật và những người được cứu rỗi bởi Đức Chúa Jêsus Christ và như vậy được sanh bởi Ngài và những người đó chính là các nhánh nho được sanh từ gốc nho thật, cũng như các nhánh của Chân đèn bảy ngọn được mọc ra (nứt ra) từ Thân của đèn vậy. Chính trên Thân đèn này cũng có một ngọn đèn và sáu nhánh còn lại được chia ra làm hai bên, mỗi bên có ba nhánh và trên mỗi nhánh đó cũng có một ngọn đèn hầu cho hiệp lại có đủ bảy ngọn đèn vậy.

Đức Chúa Jêsus đã chọn và lập các môn đồ của Ngài và họ đã được ở với Chúa Jêsus từ ban đầu trong chức vụ của Ngài và đó là điều kiện không thể thiếu cho chức vụ của những người làm chứng nhân cho Đức Chúa Jêsus. Những người làm chứng nhân cho Chúa Jêsus không thể làm chứng bằng sức riêng của mình, nhưng bằng quyền phép của Đức Thánh-Linh và được Đức Thánh-Linh dắt dẫn, vì chính Đức Thánh-Linh cũng làm chứng về Đức Chúa Jêsus, như Chúa Jêsus đã phán:

Giăng 15:26-27: Khi nào Đấng Yên ủi sẽ đến, là Đấng ta sẽ bởi Cha sai xuống, tức là Thần lễ thật ra từ Cha, ấy chính Ngài sẽ làm chứng về ta. Còn các người cũng sẽ làm chứng về ta, vì các người đã ở cùng ta từ lúc ban đầu vậy.

Người tin Chúa làm chứng cho Đức Chúa Jêsus phải là người luôn bám chặt lấy Lời của Đức Chúa Trời và kinh nghiệm được quyền phép của Lời của Đức Chúa Trời biến đổi mình và chính Lời của Đức Chúa Trời đang sống và làm chủ người ấy, bấy giờ chính Đức Thánh-Linh sẽ khiến cho người đó làm được công việc làm chứng này, vì Đức Thánh-Linh là Đấng sẽ thắp sáng ngọn đèn tâm linh của người tin Chúa.

Thi-Thiên 18:28: Chúa thắp ngọn đèn tôi: Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi, soi sáng nơi sự tối tăm tôi.

Chúa Jêsus đã phán: **Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà.** (Ma-thi-ơ 5:14-15). Chữ người ta trong câu 15 này là nói về công việc của Đức Thánh-Linh sẽ làm đối với những người tin Chúa khiến họ chiếu ra sự sáng thật mà Ngài đã đầu tư cho những người ấy.

2 Phi-e-rơ 1:3-11: Quyền phép Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta mọi điều thuộc về sự sống và sự tin kính, khiến chúng ta biết Đấng lấy vinh hiển và nhân đức mà gọi chúng ta, và bởi vinh hiển nhân đức ấy, Ngài lại ban lời hứa rất quý rất lớn cho chúng ta, hầu cho nhờ đó anh em được lánh khỏi sự hư nát của thế gian bởi tư dục đến, mà trở nên người dự phần bốn tánh Đức Chúa Trời. Vậy nên, về phần anh em, phải gắng hết sức thêm cho đức tin mình sự nhân đức, thêm cho nhân đức sự học thức, thêm cho học thức sự tiết độ, thêm cho tiết độ sự nhịn nhục, thêm cho nhịn nhục sự tin kính, thêm cho tin kính tình yêu thương anh em, thêm cho tình yêu thương anh em lòng yêu mến. Vì nếu các điều đó có đủ trong anh em và đầy dẫy nữa, thì ắt chẳng để cho anh em ở đứng hoặc không kết quả trong sự nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta đâu. Nhưng ai thiếu những điều đó, thì thành ra người cận thị, người mù; quên hẳn sự làm sạch tội mình ngày trước. Vậy, hỡi anh em, hãy chú ý cho chắc chắn về sự Chúa kêu gọi và chọn lựa mình. Làm điều đó anh em sẽ không hề vấp ngã; đường ấy, anh em sẽ được cho vào cách rộng rãi trong nước đời đời của Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa và Cứu Chúa của chúng ta.

Chúng ta chú ý câu: **Vì nếu các điều đó có đủ trong anh em và đầy dẫy nữa, thì ắt chẳng để cho anh em ở đứng hoặc không kết quả trong sự nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta đâu.**

Các điều đó chính là bông trái bởi công việc của sự sáng thật đã tạo nên trong cuộc đời của người tin Chúa, là người luôn bám chặt vào gốc thật của mình, là Đức Chúa Jêsus Christ, nhờ đó mà sự sáng thật trong ngài đã trang bị cho người ấy đủ những sự thuộc về sự sống và sự tin kính của Đức Chúa Trời. Bấy giờ, chính Đức Thánh-Linh là Đấng biết và Làm Chứng sẽ thắp sáng ngọn đèn trong tâm linh họ để soi sáng mọi người trong nhà của Ngài, tức mọi người trong Hội-thánh của Đức Chúa Jêsus Christ.